چەت ئەل نادىر ئەدەبىي ئەسەرلىرىدىن تاللانما

بالىلىق دەۋر

ماكسىم گوركىي [سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى]

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت- فوتو سۈرەت نەشرىياتى

چەت ئەل نادىر ئەدەبىي ئەسەرلىرىدىن تاللانما

بالىلىق دەۋر

ماكسىم گوركىي [سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى]

تەرجىمە قىلغۇچى: مەخسۇم ئېلاخۇن

图书在版编目（C I P）数据

童年／（苏）高尔基著;申四知改编；买合苏木·伊拉洪译.，—乌鲁木齐：新疆美术摄影出版社，2009.6

ISBN 978-7-80658-910-6

Ⅰ．童… Ⅱ.①高…②申…③买… Ⅲ.长篇小说－苏联－缩写本－维吾尔语（中国少数民族语言） Ⅳ.1512.45

中国版本图书馆CIP数据核字（2009）第037192号

بۇ كىتاب جۇڭگو بالىلار- ئۆسمۈرلەر نەشرىياتىنىڭ 2000 - يىل 12- ئاي 1- نەشرى 1- باسمىسىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

چەت ئەل نادىر ئەدەبىي ئەسەرلىرىدىن تاللانما

بالىلىق دەۋر

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى نەشر قىلدى

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى تارقاتتى

شىنجاڭ مورتوم (MORTOM) مەتبەئەچىلىك چەكلىك

شىركىتىدە بەت ياسالدى

شىنجاڭ شىنبوۋېن مەتبەئەچىلىك چەكلىك شىركىتىدە بېسىلدى

2006 - يىل 5- ئاي 1- نەشرى، 2009 - يىل 8- ئاي 2- بېسىلىشى

فورماتى: 787×970 mm 1/32 ؛ باسما تاۋىقى: 7

ISBN 978-7-80658-910-6

باھاسى: 7.50 يۈەن

本书根据中国少年儿童出版社2000年12月第1版第1次印刷版本翻译出版。

责任编辑：穆巴拉克·阿帕尔
美术编辑：阿扎提·巴拉提
叶尔江·铁流
责任校对：茹鲜古丽·吐尔逊
艾比布拉·艾力
审　　定：亚森·吾不力哈斯木
吐尔洪江·苏里坦

世界经典文学作品赏析

童 年（维文）

买合苏木·伊拉洪 译

新疆美术摄影出版社出版
新疆新华书店发行
新疆漠尔通(MORTOM)印刷有限责任公司制版
新疆新博文印刷有限公司印刷
2006年5月第1版　2009年8月第2次印刷
开本：787×970 毫米　1/32　印张：7
ISBN 978-7-80658-910-6
定价：7.50元
如遇质量问题请与新疆美术摄影出版社出版科联系
电话：0991-4521461

ئاپتورنىڭ قىسقىچە تەرجىمھالى

ماكسىم گوركىي (1868 — 1936) سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى پرولېتارىيات يازغۇچىسى، سوتسىيالىستىك رېئالىزملىق ئەدەبىياتنىڭ ئاساسچىسى. ئۇ نامرات ئائىلىدىن كېلىپ چىققان، گۆدەك چېغىدا دادىسى ئۆلۈپ كەتكەن، 11 يېشىدا تۇرمۇش ھەلەكچىلىكىدە جەمئىيەتتە سەرسان بولۇپ يۈرۈپ، ھامماللىق قىلغان، بولكىخانا ئىشچىسى بولغان، نامراتلار مەھەللىسى ۋە پرىستانلار ئۇنىڭ «جەمئىيەت» ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ دەرسخانىسى بولغان. ئۇ ئەمگەكچى خەلق بىلەن ھەمنەپەس - تەقدىرداش بولۇپ، كاپىتالىزمنىڭ دەھشەتلىك ئېكسپىلاتاتسىيىسى ۋە زۇلۇمىنى ئۆز بېشىدىن كەچۈرگەن. بۇ ئۇنىڭ ئىدىيە ۋە ئىجادىيەت تەرەققىياتىغا مۇھىم تەسىر كۆرسەتكەن.

گوركىي مەدەنىيەت بىلىملىرىنى قېتىرقىنىپ ئۆگىنىپ، 1892 - يىلى ئۆزىنىڭ «باكار شودرا» ناملىق تۇنجى ئەسىرىنى ئېلان قىلىپ، ئەدەبىيات سېپىگە قېتىلغان. ئۇنىڭ دەسلەپكى مەزگىللەردىكى ئەسەرلىرى رېئالىزم ۋە رومانتىزم ئۇسلۇبىدا يېزىلغان. ئۇنىڭ «باكار شودرا»، «ئىسكىلىنىڭ خوتۇنى» (1895 - يىلى)، «قارچىغا

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongboo

ناخشىسى» (1895 ـ يىلى) قاتارلىق ئەسەرلىرى روما-
ـنتىزملىق ئەسەرلەر بولۇپ، ئۇلاردا ئەركىنلىكنى سۆ-
يۇش، يورۇقلۇققا ئىنتىلىش ۋە باتۇرلۇق ـ قەيسەرلىك
كۈيلەنگەن، جەڭگىۋارلىق روھ ئىپادىلەنگەن؛ «چىپىر-
كاس»، «سەرگەردانلار»، «كونوۋالوف» قاتارلىق ئەسەرلە-
ـرى رېئالىزملىق ئەسەرلەر بولۇپ، ئۇلاردا خەلقنىڭ جا-
پالىق تۇرمۇشى ۋە ئۇلارنىڭ ئالىيجاناب پەزىلىتى تەس-
ۋىرلەنگەن، ئۇلارنىڭ غەزەپ ـ نەپرىتى ۋە قارشىلىقى
ئىپادىلەنگەن. بۇ ئەسەرلەردىكى باش قەھرىمانلارنىڭ تو-
لىسى يېڭى تۇرمۇش يولى ئۈستىدە ئىزدىنىۋاتقان، تۇرمۇشنىڭ ئەھمىيىتى ئۈستىدە ئويلىنىۋاتقان
ۋە ئىدىيىسى كەسكىن ئىچكى توقۇنۇش بىلەن تولغان
كىشىلەردۇر. 1901 ـ يىلى ئۇ «بورانقۇش ناخشىسى» دېگەن
مەشھۇر نەسرىي شېئىرنى ئىجاد قىلىپ، شىددەتلىك
بوراندا دولقۇن يېرىپ ئۇچىدىغان قورقماس، ئەقىللىق،
باتۇر بورانقۇشنىڭ ئوبرازىنى يارىتىپ، ئىنقىلاب بورى-
ـنىنىڭ يېتىپ كېلىۋاتقانلىقىدىن بېشارەت بېرىپ،
كىشىلەرنى ئۇلۇغ كۈرەشنى كۈتۈۋېلىشقا رىغبەتلەندۈر-
گەن.

1905 ـ يىلى ئىنقىلاب ھارپىسىدا، گوركىينىڭ ئى-
جادىيىتى تىياتىرغا بۇرالغان، 1901 — 1905 ـ يىللىرى،
ئۇ ئىلگىرى ـ كېيىن بولۇپ «مېشچانلار»، «تۆۋەن تە-

بىقىدىكىلەر»، «سايىدىغۇچىلار»، «قۇياش بالىلىرى» ۋە «ياۋايىلار» قاتارلىق سەھنە ئەسەرلىرىنى يازغان. بولۇپمۇ «مېشچانلار»، «تۆۋەن تەبىقىدىكىلەر» رېئال تۇرمۇشتىكى ئىشچىلارنىڭ يېڭى ئوبرازى ۋە يېڭى روھىي قىيا-پىتىنى نامايان قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئۆز ھوقۇقى ئۈچۈن كۈرەش قىلىش ئىرادىسى ۋە ئۈمىدۋار كەيپىياتىنى ئى-پادىلەپ بەرگەن، بۇ ئەسەرلەرنىڭ سەھنىدە ئوينىلىشى شۇ چاغدىكى رۇسىيە تىياتىر سەھنىسىنى زىلزىلىگە سالغان.

1906 ـ يىلى گوركىي «ئانا» رومانى ۋە «دۈشمەن» دېگەن سەھنە ئەسىرىدىن ئىبارەت ئىككى مۇھىم ئە-سەرنى يازغان، بۇ ئۇنىڭ ئىجادىيىتىنىڭ يېڭى يۇقىرى پەللىگە يەتكەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ. «ئانا» رومانىدا دۇنيا ئەدەبىيات تارىخىدا تۇنجى قېتىم ئاڭلىق ھالدا سوتسىيالىزم ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان تۇنجى تۈركۈمدىكى پرولېتا-رىيات ئىنقىلابچىلىرىنىڭ قەھرىمانلىق ئوبرازى يارى-تىلغان، ئۇ سوتسىيالىستىك رېئالىزملىق ئەدەبىياتقا ئاساس سالغان ئەسەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. گوركىي ئىككى قېتىملىق ئىنقىلاب ئارىلىقىدا مول ئىجادىيەت نەتىجىلىرىنى ياراتقان، مەسىلەن، «ئوگلوف بازىرى» (1909 ـ يىلى)، «ياز كۈنلىرى» (1909 ـ يىلى)، «ماتخىي كىرمىلكىننىڭ ھاياتى» (1910 ـــ 1911)، «ئىتالىيە بالىلار

چۆچەكلىرى» (1911 — 1913)، «رۇس باللار چۆچەكلىرى» (1912 — 1917) ۋە ئۇنىڭدىن سەل كېيىن تاماملانغان تەرجىمىھال خاراكتېرلىك تىرىلوگىيىنىڭ ئالدىنقى ئىككى قىسمى بولغان «باللىق دەۋر» بىلەن «كىشىلەر ئارىسىدا» (1913 — 1916) قاتارلىقلار. ئۆكتەبىر ئىنقىلا-بىدىن كېيىنكى ئون يىل ئىچىدە، گوركىي سالامەتلى-كى ناچار بولۇش تۈپەيلىدىن، پەقەت لېنىن توغرىسى-دىكى ۋە بەزى يازغۇچىلارنىڭ ئۆزىگە خاس بەدىئىي ئۇسلۇبى ھەم مۇھىم تارىخىي قىممەتكە ۋە پايدىلىنىش قىممىتىگە ئىگە ئەسلىمىلەرنى، شۇنداقلا تەرجىمىھال خاراكتېرىدىكى تىرىلوگىيىنىڭ ئاخىرقى قىسمى بولغان «مېنىڭ ئۇنىۋېرسىتېتىم» (1922 — 1923)، «ئارتامونوف ئائىلىسىنىڭ ئىشلىرى» (1924 — 1925) قاتارلىق ئە-سەرلەرنىلا يازغان. 1921 ـ يىلى ئۇ لېنىننىڭ سەممىمىي مەسلىھەتى بىلەن چەت ئەلگە داۋالىنىشقا بارغان. 1931 ـ يىلى ۋەتەنگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، 1925 ـ يىلى باشلىغان كۆپ قىسىملىق داستان كەبى غايەت زور ئەسەر «كلىم سامگىننىڭ ھاياتى» نى ئىشلەشكە كى-رىشكەن، بىراق بۇ ئەسەر پۈتكۈزۈلمىگەن ئەسەر بولۇپ قالدى. 1936 ـ يىلى ئۇ ۋاپات بولۇشتىن بۇرۇن، يەنە «سو-ۋېت ئىتتىپاقىغا ساياھەت» (1929 ـ يىلى)، «قەھرىمانلار ھېكايىسى» دېگەن ئەسەرلەرنى ۋە «ئىگور بۇلىچوف قا-

تارلىقلار» (1932 ـ يىلى)، «توۋسگايېف قاتارلىقلار» (1933 ـ يىلى)، «ۋاسا ژېزنوۋا» (1935 ـ يىلى) قاتارلىق سەھنە ئەسەرلىرىنى، شۇنىڭدەك نۇرغۇنلىغان ئەدەبىيات ـ سەنئەت نەزەرىيىسى، ئەدەبىي تەنقىد ۋە سىياسىي ئوبزور ماقالىلىرىنى يازغان.

گوركىي ئۇلۇغ ئەدىب بولۇپلا قالماستىن، بەلكى مەشھۇر ئىجتىمائىي پائالىيەتچى ئىدى. ئۇ سوۋېت ئىتتىپاقى يازغۇچىلار جەمئىيىتىنى تەشكىللەپ قۇردى ھەمدە سوۋېت ئىتتىپاقى بويىچە تۇنجى نۆۋەتلىك يازغۇچىلار قۇرۇلتىيىنى باش بولۇپ چاقىردى، ئەدەبىيات ساھەسىدىكى يېڭى كىشىلەرنى يېتىشتۈردى، دۇنيا تىنچلىقىنى قوغداش ئىشىغا ئاكتىپ قاتناشتى. گوركىينىڭ ئەسەرلىرى 1907 ـ يىلىدىن باشلاپ جۇڭگودا تونۇشتۇرۇلدى. ئۇنىڭ مۇنەۋۋەر ئەدەبىي ئەسەرلىرى ۋە ئىلمىي ئەسەرلىرى پۈتۈن دۇنيا پرولېتارلىرىنىڭ ئورتاق بايلىقى بولۇپ قالدى.

1

دادام قاراڭغۇراق تار ئۆيدىكى پولنىڭ ئۈستىدە ئاپ-ئاق كىيىم كىيگەن، يالاڭ ئاياغ، قوللىرىنى كۆكسىگە قويغان ھالدا ياتاتتى؛ ئۇنىڭ كۆزلىرى مەھكەم يۇمۇلغان، يېقىملىق يۈزلىرى قارىيىپ كەتكەن بولۇپ، كۆرۈمسىز غەلىتە چىشلىرى قورقۇنچلۇق كۆرۈنەتتى.

ئانام تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ، دادامنىڭ پېشانىسىگە چۈشۈپ تۇرغان چاچلىرىنى كىچىك تارغاق بىلەن كەينىگە قايرىپ تاراۋاتاتتى، ئۇ بوم خىرىلداق ئاۋازى بىلەن بىرنېمىلەرنى پىچىرلايتتى، كۆزلىرىدىن يوغان - يوغان ياش تامچىلىرى تارام - تارام تۆكۈلەتتى.

مومام مېنىڭ قولۇمدىن تۇتۇپ تۇراتتى، ئۇ باش-تىن - ئاياغ قارا كىيىم كىيگەنىدى. ئۇمۇ يىغلىغاچ، مېنى ھە دەپ دادام تەرەپكە ئىتتىرەتتى؛ مەن بولسام بۇنىڭغا ئۇنىماي، ئۇنىڭ كەينىگە مۆكەتتىم. يەنە كې-لىپ، ئۇنىڭ: «داداڭ بىلەن خوشلىشىۋالغىن، ئەمدى ئۇنى ئىككىنچى كۆرەلمەيسەن...» دېگەن سۆزلىرىنىمۇ چۈشەنمەيتتىم.

مەن ئۆزۈممۇ قاتتىق ئاغرىپ، تېخى ئەمدىلا ئورنۇمدىن

تۇرغانىدىم. مەن ئاغرىپ قالغاندا دادامنىڭ مېنى باقالىغانلىقى ئېنىق يادىمدا، كېيىن ئۇ تۇيۇقسىزلا غايىب بولدى، ئۇنىڭ ئورنىغا مومام مېنى باقتى.

مومام سەمىمىي، قىزىقارلىق سۆزلەيتتى، مەن بىرىنچى كۈندىن باشلاپلا ئۇنىڭ بىلەن چىقىشىپ قالدىم، ئەمدى مەن ئۇنىڭ مېنى بۇ ئۆيدىن تېزرەك ئېلىپ كېتىشىنى ئۈمىد قىلىۋاتاتتىم.

ئانامنىڭ يىغىسى مېنى ئەنسىزچىلىككە سالدى. مەن ئۇنىڭ بۇنداق ھالىتىنى بىرىنچى قېتىم كۆرۈشۈم ئىدى، ئىلگىرى ئۇ ئېغىر-بېسىق، كەم سۆز ئىدى؛ دائىم پاكىز ياسىنىپ يۈرەتتى؛ ئۇ ئېگىز، بەستلىك ئىدى. ئەمدىلىكتە بولسا ناھايىتى رەتسىز كىيىنىۋالغان بولۇپ، توختىماي ھۆركىرەپ يىغلايتتى، مېنىڭ ئۆيدە ئۆرە تۇرۇۋاتقىنىمغا خېلى ئۇزاق بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ماڭا بىر قېتىممۇ قاراپ قويمىدى.

بىردىنلا ئانام تەسلىكتە ئورنىدىن تۇردى-يۇ، ئەمما شۇ زامات ئوڭدىسىغا ئۆچۈپ كەتتى. ئۇنىڭ كۆزلىرى يۇمۇلۇپ، چىرايى تاتىرىپ كەتتى ۋە كىشىنى چۆچۈتىدىغان ئاۋازدا: «ئىشىكنى يېپىڭلار! ...» دەپ ۋارقىرىدى.

مومام ئىشىككە يۈگۈرۈپ بېرىپ: «قېرىنداشلىرىم، بۇ يەردىن نېرى كېتىڭلار، ئۇنى تولغاق تۇتۇپ قالدى» دەپ ۋارقىرىدى.

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

مەن ساندۇقنىڭ كەينىدىكى بۆلۈكچىگە مۆكۈۋالدىم، شۇ يەردە تۇرۇپ، ئانامنىڭ داد-پەرياد ئۇرۇپ، چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىشلىرىنى، ئۆزىنى ھەر تەرەپكە تاشلاشلىرىنى كۆرۈپ، قورقۇپ كەتتىم. مومام بولسا ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ، سەممىيلىك بىلەن: «ۋاليۇشا، چىدامىلىقراق بولغىن!...» دېدى. ئاپام بىرنەچچە قېتىم ئورنىدىن تۇرغان بولسىمۇ، شۇ زامات يەنە يىقىلىپ چۈشتى. بىردەمدىن كېيىن قاراڭغۇدا بىردىنلا بوۋاقنىڭ يىغلىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. مومام: «ئوغۇل ئىكەن!» دېدى. مەن بۆلۈكچىدە ئۇخلاپ قاپتىمەن، باشقا ئىشلار ئېسىمدە يوق.

كېيىنكى ئىشلاردىن پەقەت بىرنەرسىلا ئېسىمدە قاپتۇ: يامغۇر يېغىۋاتقان بىر كۈنى، قەبرىستانلىقنىڭ بىر بۆلۈكىدە، دادامنىڭ جەسەت ساندۇقىنىڭ چوڭقۇر گۆرگە چۈشۈرۈلگەنلىكىنى كۆردۈم، گۆرنىڭ يېنىدا مەن ۋە مومام بىللە تۇراتتۇق، مومام بېشىنى ساڭگىلىتىپ ئۇزاققىچە جىم تۇردى. گۆر يەر بىلەن تەڭ تىندۇرۇلغان بولسىمۇ، مومام يەنىلا شۇ يەردە تۇراتتى. كېيىن مومام مېنى يېتىلەپ ماڭدى. قاشا تامدىن چىقىۋاتقاندا، مومام مەندىن: «سەن نېمىشقا يىغلىمايسەن؟» دەپ سورىدى. مەن: «يىغلىغۇم كەلمىدى» دېدىم.

بىرنەچچە كۈندىن كېيىن، مەن، مومام ۋە ئانام ئۈچىمىز پاراخوتنىڭ كىچىككىنە خانىسىدا ئولتۇرۇپ

كېتىپ بارالتتۇق. ئەمدىلا تۇغۇلغان ئۇكام ئۆلۈپ قالغا-
نىدى.

پاراخوت ناھايىتى ئاستا ماڭاتتى، شۇڭا بىز نيۇرنى
شەھىرىگە بىرنەچچە كۈندە ئاران يېتىپ باردۇق، گۈزەل
تەسىراتلار بىلەن تولغان دەسلەپكى بىرنەچچە كۈن ھې-
لىمۇ ئېسىمدە ئېنىق تۇرۇپتۇ. مەن ئەتىدىن كەچكىچە
پاراخوتنىڭ پالۇبىسىدا مومام بىلەن بىللە يۈردۈم. مومام
يۈزىدىن نۇر چاقنىغان، خۇشاللىقىدىن كۆزلىرىنى يو-
غان ئاچقان ھالدا، پاراخوتنىڭ ئۇ بېشىدىن بۇ بېشىغا
ئۆتەتتى.

ئۇ پات ـ پاتلا روھلىنىپ، قىرغاققا قاراپ، كۆزلى-
رىگە لىق ياش ئالغان ھالدا، ئۈنچىقماي تۇرۇپ قالاتتى.
مەن ئۇنىڭ يوپكىسىدىن تارتىپ: «نېمىشقا يىغلايسەن؟»
دېدىم.

— قەدىرلىكىم، خۇشاللىقىمدىن يىغلاۋاتىمەن،
قېرىپ قالدىم، يېشىممۇ ئاتمىشتىن ئاشتى، — دېدى
مومام.

مومام ماڭا قاراقچىلار، ئەۋلىيالار، ھەر خىل دەھ-
شەتلىك ھايۋاناتلار ۋە جىن ـ شەيتانلار توغرىسىدىكى
چۆچەكلەرنى ئېيتىپ بېرەتتى. مومام چۆچەكنى تۆۋەن
ئاۋاز بىلەن سىرلىق قىلىپ ئېيتىپ بېرەتتى. مەن ھەر
قېتىم ئاڭلاپ بولۇپ، «يەنە بىرنى ئېيتىپ بەر!» دەپ

تۇرۇۋالاتتىم. ئەتراپىمىزغا بىر توپ ساقاللىق ماتروسلار ئولىشىۋېلىپ، ئۇلارمۇ چۆچەكنى ئاڭلاپ كۇلۇشەتتى ۋە ئاڭلاپ بولۇپ: «موما، يەنە بىرنى ئېيتىپ بېرىڭا» دېيىشەتتى.

ئانام پاراخوتنىڭ پالوبىسىغا ئاندا ـ ساندا چىقاتتى، ئۇ ھەمىشە بىزدىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ ئۇنچىقماي يۈرەتتى. بىر قېتىم ئۇ مومامغا قاتتىقلا تېگىپ:

— ئانا، كىشىلەر سىزنى مەسخىرە قىلىپ كۇلۇ. شۇۋاتىدۇ!، — دېدى.

— ئۇلار بىلەن نېمە كارىم! — دەپ پەرۋاسىزلا جا. ۋاب بەردى مومام، — بوپتۇ كۇلۇشۇۋەرسۇن، كۇلۇپ كۆڭلى ئېچىلىپ قالسۇن!

نىژنى شەھىرى كۆرۈنگەندە، مومامنىڭ بالىلاردەك خۇشال بولۇپ كەتكىنى تېخىچە ئېسىمدە تۇرۇپتۇ. ئۇ مېنىڭ قولۇمدىن تارتىپ ۋارقىراپ:

— قارا، قارا، نېمىدېگەن گۈزەل ـ ھە، مانا ئۇ نىژنى ئاھ پەرۋەردىگارىم، ئۇ خۇددى پەرىشتىلەر تۇرىدىغان جاي. غىلا ئوخشايدۇ، — دېدى. ئۇ ئانامغا يالۋۇرغاندەك قىلىپ:

— سەنمۇ بىر قارىغىنا، ئېسىڭدىن چىقىپمۇ كەت. كەندۇ؟ قارىغىنا، كۆڭلۇڭ ئېچىلىپ قالىدۇ، — دېدى. ئانام بولسا كۆڭۈلسىزلا كۈلۈمسىرەپ قويدى.

پاراخوت دەريانىڭ ئوتتۇرىسىدا توختىدى، ئادەم

بىلەن لىق تولغان يوغان بىر قېپىق بىزنىڭ پاراخوتقا قاراپ يېقىنلىشىپ، توۋەن چۈشۈرۈلگەن شوتىغا ئىلمەك ئارقىلىق تۇتاشتى، كىشىلەر بىر- بىرلەپ قېيىقتىن پاراخوتنىڭ ئۈستىگە چىقىشقا باشلىدى، ئورۇق بىر بوۋاي ھەممىنىڭ ئالدىدا ئالدىراپ چىقىۋاتاتتى.

— دادا! — ئانام بوغۇق ئاۋازى بىلەن قاتتىق ۋار- قىراپ، ئۆزىنى ئۇنىڭ قوينىغا ئاتتى.

مومام پىرقىرىغۇچقا ئوخشاش پىر- پىر ئايلىنىپ، بىردەمدىلا ھەممەيلەن بىلەن قۇچاقلىشىپ، سۆيۈشۈپ چىقتى. ئۇ مېنى ئادەملەرنىڭ ئالدىغا ئىتتىرىپ، ئالدى- راشلىق بىلەن:

— بۇ تاغاڭ مىخائىل بولىدۇ، مۇنۇ تاغاڭ ياكوف ... ھاماڭ ناتالىيە، بۇ ئىككىسى بىر نەۋرە ئاكىلىرىڭ بولىدۇ، ئىككىلىسىنىڭ ئىسمى ساشا، مانا بۇ بىر نەۋرە ھەدەڭ كاتىرىنا. بۇلار بىزنىڭ ئۇرۇق- تۇغقانلىرىمىز، كۆپمىكەن؟ — دېدى. بوۋام مېنى كىشىلەرنىڭ ئارىسى- دىن تارتىپ چىقىرىپ، بېشىمنى سىلىغان ھالدا:

— سەن كىم بولىسەن؟ — دەپ سورىدى ۋە مەن جاۋاب بەرگىچە، مېنى بىر چەتكە ئىتتىرىپ:

— ئۈستىخانلىرى دادىسىغا ئوخشايدىكەن... پاراخوت- تىن چۈشۈڭلار، — دېدى.

پاراخوتتىن چۈشتۇق. بىز بىر توپ ئادەم بولۇپ،

ئېدىرنى بويلاپ ماڭدۇق. بوۋام بىلەن ئانام ھەممىنىڭ ئالدىدا كېتىپ باراتتى. ئۇلارنىڭ كەينىدىن ئىككى تاغام ئۇنچىقماي ماڭدى. تاغام مىخائىل چاچلىرىنى سىلىق قىلىپ تارىغان، قارىماققا بوۋامغا ئوخشاش ئورۇق ئىدى؛ تاغام ياكوفنىڭ چېچى ئاق سېرىق ئىدى؛ يەنە بىرنەچچە سېمىز ئايال ۋە ئالتە بالا بار ئىدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى مېنىڭدىن چوڭ ئىدى، ھەممىسى ئۈن چىقارماي ئالدىغا قاراپ كېتىپ باراتتى.

چوڭلارمۇ، كىچىكلەرمۇ ھېچقايسىسى ماڭا ياقمىدى، مەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۆزۈمنى يات كىشىدەك ھېس قىلدىم. ھەتتا موماممۇ مېنىڭدىن يىراقلاشقاندەك تۇيۇلدى. بولۇپمۇ بوۋام ماڭا ياقمىدى. مەن شۇ زامات ئۇنىڭ قىياپىتىدىن بىر خىل دۈشمەنلىكنى سەزگەندەك بولدۇم، ئۇ مەندە ئۆزىگە نىسبەتەن بىر خىل ئالاھىدە دىققەت ـ ئېتىبار ۋە قورقۇنچ ئارىلاش قىزىقىش پەيدا قىلدى.

بىز ھويلىغا كىردۇق. ھويلىمۇ ناھايىتى يېقىمسىز، سۆرۈن ئىدى. ھويلىنىڭ ھەممە يېرىگە ھۆل رەختلەر ئېسىلغان، يوغان تۇڭلاردا ھەر خىل رەڭلىك سۇلار تۇراتتى، بۇ تۇڭلاردىمۇ رەختلەر چىلاقلىق تۇراتتى. بىر بۇلۇڭدىكى ئۆرۈلۈپ كېتەي دەپ قالغان پاكار ئۆينىڭ ئىچىدە مەشتىكى ئوت لاۋۇلداپ يېنىۋاتاتتى،

مەشىنىڭ ئۈستىدە بىرنەرسە قايناۋاتاتتى، كىمدۇ بىرى يۇقىرى ئاۋازدا: «ساندال ئاچ قىزىل ـ سۇلفات» دېگەندەك غەلىتە سۆزلەرنى دەۋاتاتتى.

2

تەسۋىرلەپ بولمايدىغان دەرىجىدىكى غەلىتە تۇرمۇش كىشىنى ھەيران قالدۇرغۇدەك سۈرئەت بىلەن داۋام قىلىشقا باشلىدى. مەن بۇ تۇرمۇشنى گويا رەھىمدىل ۋە ئاق كۆڭۈل بىر دانا ئادەم ئۈستىلىق بىلەن ئېيتىپ بەرگەن پاجىئەلىك بىر چۆچەكتەك ئەسلەيمەن. ئاشۇ بىر توپ «ئەخمەقلەر ئائىلىسى» نىڭ قاراڭغۇلۇققا پاتقان تۇرمۇشىدا رەھىمسىز ئىشلار بەك كۆپ ئىدى.

بوۋامنىڭ ئائىلىسى كىشىلەر ئارىسىدا بولىدىغان قاتتىق ئۆچ ـ ئاداۋەت بىلەن تولغانىدى، بۇ ئۆچ ـ ئاداۋەت چوڭلارنىلا زەھەرلەپ قالماي، كىچىك باللارنىمۇ مەيتۇن قىلىۋالغانىدى. كېيىنرەك مومامدىن ئاڭلاپ بىلىشىمچە، ئانامنىڭ كېلىشى بىلەن، ئۇنىڭ ئىككى ئىنىسى بوۋامدىن ئايرىلىپ تۇرۇشنى قاتتىق تەلەپ قىلىۋېتىپتۇ. ئانامنىڭ تۇيۇقسىز قايتىپ كېلىشى ئۇلارنىڭ بۆلۈنۈپ چىقىش نىيىتىنى تېخىمۇ كۈچەيتىپتۇ. ئانام ئۆز ۋاقتىدا بوۋامنىڭ رازىلىقىغا قارىماستىن «ئۆز

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com